

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXVIII.

ZATURDAG den 24sten APRIL 1880.

N°. 17.

Uit Surinaamsche Couranten.

Paramaribo, 20 Maart. Ter gelegenheid van de verjaring van onzen geëerden Gouverneur, vervoegde zich gisteren morgen de Heer S. L. Hijmans met zyne twee zonen tot Zyne Excellentie, ten einde hunne gelukwensen en een blyk van dankbaarheid aan Z. Exc. aan te bieden.

De Heer Hijmans daartoe in de gelegenheid gesteld, rigtte de volgende hartelyke woorden tot den Gouverneur:

Excellentie!

Van het oogenblik af dat gy Suriname's grond als Landvoogd hebt betreden, hebt gy met onvermoeiden yver getracht, niet alleen om den verderen achteruitgang dier kolonie tegen te houden, maar ook om bronnen te vinden, waaruit welvaart geboren kon worden.

Ouder die bronnen bekleedt de Goud-exploitatie, door U in 1874 geopend, eene voorname plaats. — Sedert heeft zy zich, — vooral ook tengevolge van de wegen, die Uwe Excellentie door onbekende bosschen liet traceren, — meer en meer uitgebreid en ontwikkeld. Thans is zy voor velen een gewenscht middel van bestaan, inzonderheid voor een aanzienlyk deel der arbeiders-klasse dat weinige jaren geleden vergeefs naar gelegenheid zocht om brood te verdienen. — Velen die toen lusteloos ontmoedigd en armoedig langs de straten liepen, zyn thans aan het werk met opgewektheid, blymoedigheid en hoop in de toekomst: zy verdienen in de goudwinning ruim wat zy behoeven om voor zich en hun gezin te zorgen.

Maar niet alleen voor de arbeiders-klasse, ook voor andere burgers opende de Goud-industrie een bemoedigend vooruitzicht. Menigeen, die zyne middelen daartoe bestemde, erlangde verbydende uitkomsten.

Zoowel dese als de arbeiders gevoelen reeds lang behoefte om U een openlyk blyk van hunne dankbaarheid te geven.

De dag van heden, waarop de Opperheer U het voorrecht schenkt Uwen geboortedag te gedenken, kwam ons daartoe zeer geschikt voor.

Wy, belanghebbenden in de goudzaak, — wy brengen U daarom op dit oogenblik uit het volle gemoed hulde en dank toe voor Uwe liefde en zorgen voor deze kolonie, — blykbaar in de goud-exploitatie tot heil van velen door U ontsloten — blykbaar in Uw volhardend streven om ook in andere opzichten hare welvaart te bevorderen.

Neem die hulde en dien dank aan, Excellentie! van ons, en houd U daarby verzekerd, dat wy niet alleen onze gevoelens hebben uitgesproken, maar ook die van een groot deel der bevolking, dat met ons wenscht dat Uw bestuur over dit land nog lang en immer weldadig zy en dat Gods beste zegeningen U en den woen mogen ten deel vallen!

Vergun my nog, Excellentie! op dezen dag een woord in het byzonder over my zelve te spreken.

Onder degenen, voor wie gy in de goud-exploitatie eene bron van welvaart hebt geopend, behoort ik met de mynen. Wy zyn U daarvoor ten hoogste dankbaar.

Als een blyk dier dankbaarheid bied ik U aan dezen Sleutel van Surinaamsch goud; hy is U steeds tot aandenken, dat gy den verborgen weg naar de goudstreken hebt geopend; en dit wapen van Suriname, uit Surinaamsch goud vervaardigd: — het zy U steeds een bewys dat Suriname's bevolking in U een landvoogd eert, in wiens hand het algemeen belang wel is toevertrouwd en voor wiens weldadig bestuur zy zeer erkentelyk is.

Neem, Excellentie! die beide stukken aan van een zoon des lands, wiens opregte wensch is: dat gy hoe langer zoo meer moogt onderzinken dat al hetgeen gy voor Suriname hebt

gedaan en nog zult doen, samenwerkt om dat schoone land met rassche schreden op den weg van vooruitgang te leiden.

Leve de Gouverneur Jonkheer Van Sypesteyn nog lang tot heil van Suriname!

De Gouverneur beantwoordde den Heer Hijmans, hem dank zeggende voor de hartelyke gelukwensen, onder mededeeling dat hy zeer gaarne de hem aangeboden geschenken wil aannemen, omdat werkelyk aan hem Gouverneur het denkbeeld der goud-exploitatie in Suriname op beduidende schaal verschuldigd is, en dat dit, niettegenstaande vele tegenkanting, door hem is doorgezet. — Sedert 1874 breidt zich de zaak dan ook belangryk uit.

Zyne Excellentie verklaarde voorts dat de eer van dien steeds toenemenden vooruitgang evenwel toekomt, aan de nyvere en ondernemende gondontginners, — waaronder de Heer Hijmans met zyne zonen eene voorname plaats bekleeden, — die trots alle gevaren en moeijeligheden niet geaarzeld hebben met volharding de toekomst te gemoet te gaan, die meer en meer eenen gelukkigen uitslag belooft.

Zyne Excellentie verklaarde ten slotte dat het steeds zyn ernstig streven was en blyven zal, om zooveel mogelyk mede te werken tot den bloei dezer schoone en door hem zoo geliefde kolonie.

Het aangeboden geschenk bestaat 1°. in een in mat van Surinaamsch goud zwaren Sleutel; in den stam waarin de woorden

Gouddelving in Suriname
aangevangen door
Zyne Excellentie den Gouverneur
Jhr. C. A. VAN SYPESTEYN
1874

in een met z y d e n gevoerd é t u i.

2°. In een ornament voorstellende het wapen van Suriname, geheel in gepolyst goud, met het randschrift: *Justitia, Pietas, Fides*: daaronder in een krans met lofwerk:

Gouddelving in Suriname.
aangevangen door
Zyne Excellentie den Gouverneur
Jhr. C. A. VAN SYPESTEYN
1874.

En aan de ommezyde:
Ter herinnering aan Gouddelving
door
S. L. HIJMANS,

op marmeren stuk en onder een glazen stulp; alles van massief Surinaamsch Goud en keurig bewerkt, welk een en ander wel der bewondering waardig is, den gever tot eere verstrekt en den jubilaris tot een aangenaam aandenken van Suriname's dankbaarheid, voor de zaak der gouddelving.

— Op den 4den Maart jl. is uit Suriname met de Stoomboot van de Compagnie Générale Transatlantique "*Venezuela*" aan goud uitgevoerd voor eene aangegeven waarde van f44,312.

— 18 Maart. De berigten uit verschillende districten omtrent de vooruitzichten op oogst van stapelproducten zyn bedroevend. Groote schade hebben de veelvuldige en zware regenen aan het gewas veroorzaakt: op vele plaatsen zyn de gronden overstromd ook ten gevolge van het doorbreken van dammen.

— Den 24 Maart overleed te Paramaribo op 76jarigen leeftyd de WelEd. Gestr. Heer S. H. de Granada, kortelyk op zyn verzoek eervol ontslagen als Notaris te Paramaribo, welke betrekking gedurende meer dan 49 jaren door hem met yver, is waargenomen.

Uit Nederlandsche Couranten.

— In Engeland spreekt en denkt men op het oogenblik slechts over één zaak: d. i. over de aanstaande algemeene verkiezing. Het Britsche volk is opgeroepen om als een jury uitspraak te doen over het beleid van lord Beaconsfield. De verschillende staatslie-

den houden redevoeringen en maken adressen aan hun kiezers publiek, waarin zy als advocaten optreden en hem beschuldigen of verdedigen.

Het is onmogelyk te voorspellen, welke de uitspraak zal zyn. De *Saturday Review*, die dit ministerie steeds gesteund heeft, wylt er op, dat de conservatieven de kroeghouders — zonder uitzondering — aan hun zyde hebben, wat een weergaloot voordeel is. ("*An advantage so great that no other can rival it.*") De liberalen bestryden het drankmisbruik, en al zyn zy nog niet goed geslaagd in hun stryd tegen die nationale zonde, die kanker der volkswelvaart, zoo heeft de beperking der uren van drankverkoop en van het aantal kroegen dat in een wyk mag opgericht worden, den tappers en kroeghouders veel kwaad gedaan, en hen bevreesd gemaakt voor krassere maatregelen. De Tories maken gebruik van die voorkeur der kroeghouders, wier invloed op duizenden onafhankelyke kiezers zoo groot is, dat de *Saturday Review* hen als den machtigsten bondgenoot van lord Beaconsfield pryst. Vervolgens zyn de landeigenaars en geestelijken der staatskerk aan de zyde der bestaande regeering, terwyl haar kandidaten in den regel ryker lieden zyn, die veel, zeer veel geld over hebben voor de verkiezingen. Lord Beaconsfield heeft in zyn adres — dat door vriend en vyand onder de beschaafde standen wordt afgekeurd — een beroep gedaan op den afkeer van Iersche welken de Engelschen koesteren, en hy heeft met zyne groote woorden over Engeland's "*ascendency in Europe*" — woorden wier betekenis duizenden kiezers niet beseffen zullen — zand gestrooid in de oogen der menigte die gelooft dat dit iets byzonder grootsch en magtigs en roemryks voor hun land beteekent.

Het is opmerkelyk hoe bladen als de *Saturday Review* zelfs de woorden van den chef hunner party, fel veroordeelen, omdat ze weten dat de honderdduizenden — die de verkiezing zullen beslissen — toch nooit de woorden van een blad als de *Saturday Review* lezen, ja, waarschyntlyk niet weten dat het bestaat.

"In dien men het adres van lord Beaconsfield wilde critiseeren dan moet men erkennen dat er al niets bedacht kon worden zoo opgeschroefd, onnauwkeurig, aanmatigend en misleidend als zyn woorden. Hy trekt al de aandacht op buitenlandsche zaken, spreekt van den geheel denkbeeldigen wensch van eenige ongenoemden om de kolonies van Engeland te vervreemden, en toont aan als het ideaal van Engeland om den meester te spelen in Europa. Doch hy schryft met een doel. Het is een goed beginsel by een verkiezing dat indien men slechts met modder genoeg werpt een deel er van blyft zitten. Er zyn zeker vele kiezers die gelooven dat dit alles een diepe, schoon verborgen betekenis heeft, en by beschaafde conservatieven doet hy zich met zulke taal niet veel kwaad, daar ze, al keuren ze zyn woorden ook af, hem die niet toerekenen, daar men hem nu eenmaal toestaat om nu als romanschryver, dan als staatsman te spreken, en men zyn woorden — als hy op stelten gaat — niet ernstig opneemt."

Indien de vrienden dit zeggen, kan men beseffen wat de tegenstanders opmerken aangaande den staatsman die binnen drie weken voor de jury van Engeland, Schotland en Ierland komt!

— Uit een tafelgesprek van prins Bismarck wordt medegedeeld, dat de rykskanselier in zake Hartmann, de Fransche regeering geen ongelijk kon geven. Het populaire ministerie van lord Palmerston viel, toen het na den aanslag van Orsini met de befaamde samenzweersdadersbill voor den dag kwam. De jonge Fransche republiek kon, zonder gevaar, geene andere beslissing nemen. Naar zyn gevoelen

zou de zaak niet tot ernstige dingen tusschen Frankryk en Rusland aanleiding geven.

Betreffende de onderhandelingen met Rome zei de rykskanselier by dezelfde gelegenheid, dat ze goed stonden. Naar zyne meening zou Rome mettertyd toegeven en denkelyk zou het dan in Duitschland met gelyke munt worden betaald. "Maar Canossa-munt zal dat in geen geval wezen. Die wordt in Duitschland niet geslagen. Wat dit aangaat kan men volkomen gerust zyn."

— De Commissie, belast met het onderzoeken der voordracht betreffende het verlengen der socialistenwet, is op de volgende wyze saamgesteld: van de liberale party en van het centrum hebben daarin zitting vier leden, van de conservatieve party vyf en één lid van de party van vooruitgang.

Over de eerste zitting der commissie, belast met het onderzoeken der vraag of de socialistenwet behoort te worden verlengd, wordt o. a. het volgende door de *Prov. Corresp.* medegedeeld. Uit den loop der beraadslagingen is duidelyk gebleken, dat men algemeen de overtuiging heeft verkregen dat de wet een gunstigen invloed heeft gehad en dat daarvan geen misbruik is gemaakt, zoo als indertyd door vele bestryders als wapen tegen de voordracht werd gebezigd.

Zeer viel in het oog de veranderde houding van de leden van het centrum; tevens is algemeen erkend, dat de duur van den maatregel behoort te worden verlengd. Ging men thans over tot opheffing der wet, dan zou te recht mogen worden gezegd, dat de tyd sedert de uitvaardiging der wet, ten jare 1878, tot bestryding van het groote kwaad, tevergeefs was voorbygegaan, want weldra zouden de socialisten even driest als vroeger het hoofd opheffen.

— De *National-Zeitung* bespreekt in haar jongste nummer de socialistenwet en zegt te dezen aanzien o. a. het volgende:

Denkbeelden kan men door middel van wetsbepalingen niet doen ophouden te bestaan. Het is dan ook niet tegen de socialistische begrippen, dat de socialistenwet is uitgevaardigd. Maar indien de begrippen hebben geleid tot het vormen van plannen, ten einde die op geweldadige wyze te verwezenlyken en daarvoor de noodige voorbereidselen in gereedheid zyn gebracht, dan treft men deze met al de kracht der wet, zonder daarby tegen de begrippen te velde te trekken. En in deze richting heeft de socialistenwet gunstig gewerkt.

Deze wet kan thans niet worden afgeschaft; zy kon evenmin door een andere wet worden vervangen, dit alles behoeft geen nader betoog. Het eenige dat kan en behoort te geschieden is dat zy worde verlengd.

Voor hoe lang moet de wet worden verlengd? Dit is een quaestie van doelmatigheid. Wy beschouwen het als noodzakelyk, dat een euvel, — een hetwelk slechts is teruggedrongen, maar niet bedwongen, dat nog niet is genezen, — voor niet te langen tyd uit het oog van den Ryksdag moet verdwynen; dit zou slechts aanleiding kunnen geven tot nieuwe schepping, tot nieuwe uitbreiding van het kwaad tengevolge van toenemende zorgeloosheid en onverschilligheid. Wy kunnen ons dan ook gereedelyk vereenigen met het denkbeeld, hier en daar opgeworpen, om de wet te verlengen voor den duur der eerstvolgende zittingsperiode van den Ryksdag.

De liberale party mist thans — en ieder hoopt dat het slechts van tydelyken aard zal zyn — twee harer voornaamste leden in den Ryksdag; de heer von Forckenbeck ligt vry ernstig ziek aan slymkoorts en de heer von Stauffenberg is weder aangetast door zyne oude kwaal, namelyk rhumatische aandoeningen. De aanval daarvan is zoo sterk, dat hy weder naar zuidelyk Duitschland zal moeten terugkeeren, ten einde genezing van zyn kwaal te zoeken.

